

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3222/05
11.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љиљане Ивковић – Јовановић, Слободана Спасића, Надежде Радевић и Владимира Тамаша, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене Републике Србије – Републичке дирекције за имовину из Београда, коју заступа Републички јавни правобранилац из Београда, ради закључења уговора о продаји пословног простора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.3444/05 од 15.6.2005. године, у седници већа одржаној дана 11.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужене изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.3444/05 од 15.6.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду П.бр.10253/03 од 17.11.2004. године обавезана је тужена да под условима утврђеним Законом о продаји одређених непокретности у државној својини, ради измирења обавеза Републике Србије по основу девизне штедње грађана и зајма за привредни развој Србије, са тужиоцем АА закључи писмени уговор о продаји, те да му прода пословни простор укупне површине 42 м2, у "ББ", уписан у А листу зкњ. уложак број аа КО ВВ, на кат. парц. бр. вв, за продајну цену у износу од 68.734 еура од чега 20% у готовини или 13.746,80 еура и 80% у девизним обвезницама или 54.987,20 еура, затим да му дозволи укњижбу права власништва на пословном простору након што тужилац исплати продајну цену, с тим уколико то не учини у року од 15 дана од правноснажности пресуде, ова пресуда ће заменити уговор о продаји и послужити као основ за укњижбу. Истом пресудом обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 251.520,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.бр. 3444/05 од 15.6.2005. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је наведена првостепена пресуда Првог општинског суда у Београду.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужена побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 491. став 4. сада важећег Закона о парничном поступку, ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији, јер дати разлози о одлучним чињеницама нису у супротности са изведеним доказима, а побијана пресуда садржи све што је потребно да би се могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је закупац пословног простора који се налази у приземљу ул. ББ пов. 42 м2. Уговор о закупу закључен је 23.3.1999. године, са Јавним предузећем "пословни простор Савски Венац", као закуподавцем. Предметни локал је у власништву Републике Србије, а носилац права коришћења је Општина Савски Венац у Београду. Тужилац је дана 1.8.2000. године захтевао од тужене да са њим закључи писмени уговор о продаји пословног простора, који захтев је одбијен. Спорни пословни простор не налази се на списку задужбина које су обновиле рад, нити на списку задужбина које нису обновили рад. Утврђена је куповна цена овог локала у износу од 68.734 еура.

Према одредбама члана 3. став 1. Закона о продаји одређених непокретности у државној својини ради измирења обавеза Републике Србије по основу девизне штедње грађана и зајма за привредни развој у Републици Србији ("Службени гласник РС", бр. 25/2000), право на куповину пословног простора, у смислу овог закона, има правно и физичко лице које у складу са законом користи пословни простор по основу закупа. Није спорно да спорни пословни простор представља средство у својини Републике Србије у смислу члана 1. Закона о средствима у својини Републике Србије, а чији је корисник општина Савски Венац која преко својих органа, у складу са Уставом и законом, уређује и обезбеђује коришћење пословног простора. Обзиром да се ради о пословном простору који у смислу члана 2. наведеног закона може бити предмет продаје, правилном применом материјалног права нижестепени судови су нашли да су испуњени услови да се тужиоцу као закупцу спорног пословног простора овај простор прода

су попуњени услови да се тужиоцу, као закупцу спорног пословног простора, овај простор прода.

Код таквог стања ствари, правилно је примењено материјално право када је суд обавезао тужену да са тужиоцем закључи писмени уговор о продаји и да му прода описани пословни простор за куповну цену од 68.734 еура, од чега 20% у готовини и 80% у девизним обвезницама. За такву одлуку нижестепени судови су дали ваљане разлоге које прихвата и ревизијски суд, тако се у ревизији тужене неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

У ревизији тужене понављају се жалбени разлози по питању примене материјалног права и наводи да је над "Београдском банком" АД отворен стечајни поступак. Детаљно образлагање ревизијске пресуде није потребно, јер се тиме не би постигло ново тумачење права, нити допринело ујединаченом тумачењу права.

На основу наведеног, применом члана 393. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77 са каснијим изменама и допунама), у вези са чланом 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/2004), ревизија је као неоснована одбијена.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз